

Βιθυν. (Παλλαδάρι.) Συνών. παροιμ. *Ἀμαρτίαι γονέων παιδεύουσιν τέκνα* (Πβ. Ν. Πολίτ., Παροιμ., 2, 137 κέξ.) *Ἐβκαρ' τὴν γιαγιάν, γιὰ θὰ σὲ βγάλῃ ἐκείνη* (ἡ ὑπαρξίς τῆς μάμμης εἰς τὴν οἰκίαν εἶναι ἀσύμφορος, διότι συνηθίζει τὴν οἰκοκυρὰν εἰς τὴν ὀκνηρίαν) Κύπρ. || * Ἀσμ.

Γιαγιά μου, τί τὰ φόρεσες τὰ γιορτινά σου ροῦχα;

Σὲ τί ταξίδι θέ' νὰ πᾶς, σὲ τί πανηγυράκι;

(μοιρολ.) Πελοπν. (Ἄρν.) Συνών. *ἄμια 3*, *βαβὰ 1*, *βαβούλω*, *βάβω 2*, *γλυκειά*, *καλή*, *καλομάννα*, *κυρά*, *κυράκα*, *κυραμάννα*, *κυρούλα*, *λαλά*, *λάλη*, *μάκα*, *μάκω*, *μάλε*, *μαλέκω*, *μάλη*, *μαμμή*, *μάμμη*, *μαμμοῦ*, *μαννάκα*, *μάννα καλή*, *μαννάκι*, *μάννα τρανή*, *μάννη*, *μαννιά*, *μαννίτσα*, *μαννοῦ*, *μεγάλη*, *μπάμπω*, *νάννα*, *νεννέ*, *νιάννια*, *νόννα*, *παλιά*, *στετέ*, *τρανέσσα*, *μάννα*, *τρανή*, *τρανίκω*, *τσαρά*, *τσάτσα*.

β) Ἡ ἀδελφὴ τῆς μάμμης Πελοπν. (Ὀλυμπ.) κ.ά. γ) Κάθε γυναικὶα παρωχημένης ἡλικίας, ἡ *γριά* σύνθηθ. *Σήκω νὰ καθῇς* ἢ *γιαγιά*. *Τί θέλεις, γιαγιά;* σύνθηθ. *Ἐλα, γιαγιά, νὰ τὸ πά'ς τὸ ψωμί* Θράκ. (Μέτρ.) δ) Ἡ θεία Θεσσ. (Τρίκερ.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Στερελλ. (Μεσολόγγ.) Σιβ.) *Γιαγιά λέμ' τ' θεία ἰδῶ* Τρίκερ. *Μὰ εἰδὰ 'κανες 'ς τσῆ 'γιαῖς;* Ἀπύρανθ. *Ἐλα, πού 'μαι 'ς τσῆ 'γιαῖς μου αὐτόθι*. Συνών. *ἄμια 1*, *θειάκω*, *τσατσά*. ε) Ἡ πενθερὰ ὡς πρὸς τὴν νόμφνη Σαμοθρ. 2) Ἡ μητριά Νάξ. (Ἀπύρανθ.) 3) Ἡ ἀδελφὴ Στερελλ. (Μεσολόγγ.) β) Εἰρων. διὰ γυναικὶα δύστροπον Κέρκ. (Συναρᾶδ.) *Νὰ πῆς τῆς γιάγιας μου νὰ μ' ἀφήκῃ ἡσυχόνε, μὴ φτάσουμε 'ς τίς μεγάλες πόρτες* (εἰς τὰ δικαστήρια). γ) Εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν νηπίων, ἡ μεγαλυτέρα ἀδελφὴ κυρίως Ρόδ. Στερελλ. (Σιβ.) 4) Εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν νηπίων, ἡ μητέρα Σύμ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Νησι τῆς Γιαγιάς* Ἡπ. (Πάργ.)

γιαγιαδοσύνη ἡ, ἀμάρτ. *'γιαδοσύνη* Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ πληθ. *γιαγιαδες* τοῦ οὐς. *γιαγια* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -σύνη.

Ἡ συγγένεια πρὸς τὴν θείαν: *Τὸ θάσος ποῶμεν ἐμεῖς κ' ἐρχόμεσταν ἐπὰ εἶναι τσῆ 'γιαδοσύνης*. *Εἶναι ἡ 'γιαῖα μας ἀκόμα νοικοκυοῦρὰ 'ς τὸ σπίτι καὶ 'ιὰ 'φτὸ 'ρχόμεσταν με' τόσον ἀέρα* (*'γιαῖα* = θεία). *Μὰ ἦκανε νὰ παρθοῦσι, δίοτα 'γιαδοσύνη θαρρῶ πὼς εἶχαν οἱ 'ονεῖς τῶνε!* *Μήτε συγγένειες ὑπάρχουν πιά μήτε 'γιαδοσύνες μήτε τίοτα!* (*δίοτα 'γιαδοσύνη* = κάποια συγγένεια, *'ονεῖς* = γονεῖς).

γιαγιακά ἡ, κοιν. καὶ Πόντ. (Χαλδ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὐς. *γιαγια* κατὰ τύπ. ὑποκορ. Πβ. διὰ τὸν σχηματισμὸν τὰ *θειάκα*, *μαμάκα*, *μαννάκα* καὶ τὸ Βυζαντ. *κυράκα*.

Θωπευτικῶς, ἡ *γιαγια 1*, τὸ ὅπ. βλ., κοιν. καὶ Πόντ.: *Γιαγιακά μου, σ' ἀγαπῶ πολὺ*. *Ἐλα, γιαγιακά μου, ἔλα!* *Ἐλα νὰ πᾶς 'ς τὴν γιαγιακά σου κοιν.* *Ἀπὸ τὸ φόβο του εἶχε λουμώξει 'ς τὴν ἀγκαλιά τῆς γιαγιακάς του* Πελοπν. (Ξεχώρ.) *Ἀπὸ πότες σ' ἐπιασε τόσος πατριωτισμός;* — *Ἀπὸ χτές, γιαγιακά μου!* Γ. Ψυχάρ., Ταξίδι³, 45.

γιαγιαάνης ἐπίθ. Θράκ. (Στέρν. κ.ά.) Καππ. (Σιλ. κ.ά.) Λυκ. (Λιθύσσ.) *γιαγιαάν'ς* Θράκ. (Ἀδριανούπ.) *γιαγιαάν'ς* Πόντ. (Κρώμν. Τραπ.) *'γιαγιάνης* Κρήτ. Πληθ. *γιαγιαάνια* Καππ.

(Σιλ.) Πόντ. (Τραπ.) Θηλ. *γιαγιαάναινα* Πόντ. (Κρώμν. Τραπ.) Ἐκ τοῦ Τουρκ. *yayan* = πεζός.

Πεζὸς ἐνθ' ἄν.: *Γιαγιαάνης πῆγες γιὰ καβάλλα;* (*γιὰ* = ἡ) Θράκ. (Στέρν.) *Γιαγιαάν'ς ἐξῆβα 'ς σὸ χωρίον* Πόντ. (Τραπ.) || * Ἀσμ.

Ξανθὰ κοράσια ἄς εἶναι σκλάβες σου,

γιαγιαάνια παλληκάρια ἄς εἶναι δοῦλοι σου

Καππ. (Σιλ.)

Ἡ λ. ὑπὸ τύπ. *Γιαγιαάνης* καὶ ὡς ἐπών. Ἀθῆν. Πελοπν. (Πάτρ.) καὶ ὡς παρωνύμ. Πελοπν. (Γαργαλ.), ὑπὸ δὲ τὸν τύπ. *Γιαγιαάνος* ὡς ἐπών. Ἀθῆν. Πελοπν. (Τρίπ.)

γιαγιαῖς ὁ, Κρήτ. (Σέλιν.) *γιάγιας* Κέρκ. (Συναρᾶδ.) Πελοπν. (Ξηροκ.) Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Τραπ. κ.ά.) *γιάγια* Πόντ. (Οἶν.) *γιάγαν* Πόντ. (Οἶν.) *'ιάγιας* Πόντ. (Κερασ.) Ἐκ τοῦ οὐς. *γιαγιαῖα*. Λέξις τῆς παιδικῆς ἡλικίας.

Πᾶς πρεσβύτερος καὶ εἰδικώτερον θεῖος, ἀδελφός, ἐξάδελφος κ.τ.τ. ἰδιαιτέρως εἰς προσφώνησιν ἐνθ' ἄν.: *Ὁ γιάγιαν ὁ Νικόλαν* Πόντ. (Οἶν.): * Ἀσμ.

Γειά σου, γιάγια μου! — Καλῶς τὸν καβαλλάρη!

Πελοπν. (Ξηροκ.) Συνών. *θεῖος*, *κάλλας*, *κυρίτσης*, *λαλάς*, *λάλης*, *λάλος*, *μπάιος*, *μπάρμπας*, *νταῖς*, *τσάτσος*, *τσιτίσης*.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γιαγιαῖς* Ἀθῆν. Κρήτ. (Ἡράκλ.) Μακεδ. (Αἰγίν. Θεσσαλον.) Πελοπν. (Πάτρ.) Στερελλ. (Ἀταλ. Ραφήν.) Τῆν. Σάμ. Χίος, ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τὸν αὐτὸν τύπ. Κεφαλλ. Παξ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *'Σ τοῦ Γιαγιαῖ τῆ Συτσα* Πελοπν. (Λαγκάδ.)

γιαγιαῖκι τό, ἀμάρτ. *γιαγιαῖ'* Θράκ. (Σκοπ.) *γιαῖ'* Θράκ. (Σουφλ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *yayik* = κάδη.

Κάδη χρησιμεύουσα διὰ τὸ κτύπημα τοῦ γάλακτος πρὸς ἐξαγωγήν βουτύρου ἐνθ' ἄν.: *Πᾶρι τοῦ γιαῖ' νὰ τσαλκατίσουμε* (νὰ ξεχωρίσουμε τὸ βούτυρο ἀπὸ τὸ γάλα) Θράκ. (Σουφλ.) Συνών. *δρουβάρι*, *κάδη*, *μπουτινέλο*.

γιαγιακίζω Θράκ. (Σκοπ.) *γιακίζω* Βιθυν. (Κατιρλ. κ.ά.) Θράκ. (Σηλυβρ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. *γιαγιαῖκι*. Ὁ τύπ. *γιακίζω* δι' ἀνομοίωσιν.

Κτυπῶ με' εἰδικὴν ράβδον τὸ γάλα ἐντὸς τῆς κάδης πρὸς ἐξαγωγήν βουτύρου.

γιαγιακόξυλο τό, Θράκ. (Σκοπ.)

Ἐκ τῶν οὐς. *γιαγιαῖκι* καὶ *ξύλο*.

Ξύλινον ἐργαλεῖον με' τὸ ὅποιον κτυποῦν τὸ ἐντὸς κάδης γάλα πρὸς ἐξαγωγήν βουτύρου.

γιαγιαῖνι τό, ἐνιαχ. *γιαγιαῖν'* Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν.)

Σάμ. *γιαῖνι* Βιθυν. (Ἀπολλων.) *γιαῖν'* Θράκ. (Ἀδριανούπ.) *γιαῖνι* Ἰκαρ. Ἰων. (Κρήν.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *yayin* = ὁ ἰχθὺς Γλανίς.

Ὁ ἰχθὺς Γλανίς ὁ σίλουρος (*Glanis silurus*), τῆς οἰκογ. τῶν Σιλουριδῶν (*Siluridae*) ἐνθ' ἄν. Συνών. *γολιανός*.

γιαγιαούλα ἡ, σύνθηθ.

Ἐκ τοῦ οὐς. *γιαγια* καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ούλα.

Θωπευτικῶς, ἡ *γιαγια 1*, τὸ ὅπ. βλ., σύνθηθ.: *Ἐλα, γιαγιαούλα μου! Γιαγιαούλα μου, τί ἔχεις;* σύνθηθ. *Ἐλα, γιαγιαούλα, κάτσε νὰ ξεκουραστῇς* Ἀθῆν. *Γιατί gogās, γιαγιαούλα;* (*gogās* = βογγᾶς) Πελοπν. (Νεάπ.) || * Ἀσμ.

Γιαγιούλα, λάδι ο δρόμος σου, λάδι ή δεμοσιά σου
και 'ς τή δεξιά παράδεισο νά πέση ή πλευρά σου
Πελοπν. ("Αρν.)

γιαγκάσης επίθ. Πελοπν. (Τρίκκ.) γιαγκάσ'ς Θεσσ.
(Πήλ.) γιαγκάης Πόντ. (Τραπ.) γιαγκάζης 'Ιων. (Βουρλ.)
Θηλ. γιαγκάζαινα Πόντ. (Τραπ.)

'Εκ του Τουρκ. *y a n g a k* = φλύαρος, άκαιρολόγος.

1) Αὐτός ο ὅποιος φωνάζει ὑπερβολικά, ο ἰσχυροποιῶς
Πόντ. (Τραπ.) 2) Δύστροπος, φίλερις Θεσσ. (Πήλ.) Πελοπν.
(Τρίκκ.) 3) 'Ο ἀρεσκόμενος νά πειράζῃ, νά ἐνοχλῇ τοὺς ἄλ-
λους 'Ιων. (Βουρλ.) Πελοπν. (Τρίκκ.) β) Ραδιοῦργος 'Ιων.
(Βουρλ.)

γιαγκάσικα ἐπίρρ. ἐνιαχ. γιαγκάσ'κα Θεσσ. (Πήλ.)

'Εκ του ἐπιθ. *γ ι α γ κ α σ ι κ ο ς*.

Μέ βίαν: Μ' του πῆρι γιαγκάσ'κα.

γιαγκάσικος ἐπίθ. ἐνιαχ. γιαγκάσ'κους Θεσσ. (Πήλ.)
γιαγάζ'κους Στερελλ. (Εὐρυταν.) Οὐδ. γιαγκάζ'κον Πόντ.
(Τραπ.)

'Εκ του ἐπιθ. *γ ι α γ κ α σ η ς* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-ι κ ο ς.

Γ ι α γ κ α σ η ς 1, τὸ ὅπ. βλ., Πόντ. (Τραπ.): *Γιαγ-
κάζ'κον ἐν' τὸ μωρό σ'.* 2) *Γ ι α γ κ α σ η ς* 2 Θεσσ. (Πήλ.)
Στερελλ. (Εὐρυταν.): *Πουλὸν γιαγκάσ'κους αὐτὸς ἢ γιὸς
σ' Πήλ. Γιαγάζ'κον π'δί! Εὐρυταν.*

γιαγκασλάεμα τό, ἀμαρτ. γιαγκαζλάεμαν Πόντ.
(Κρώμν. Τραπ.)

'Εκ του ρ. *γ ι α γ κ α σ λ α ε ὺ ω*.

Μέγας θόρυβος ἀπὸ πολλὰς φωνάς.

γιαγκασλαεύω ἀμαρτ. γιαγκαζλαεύω Πόντ. (Κρώμν.
Τραπ.)

'Εκ του ἐπιθ. *γ ι α γ κ α σ η ς* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-λ α ε ὺ ω, διὰ τὴν ὅπ. βλ. Α. Α. Παπαδόπ., Λεξ. Ποντ.
διαλ. Πβ. *γ ι α γ λ α ε ὺ ω*, *γ ι α ν λ α ε ὺ ω*.

Φωνάζω πολὺ δυνατὰ, κραυγάζω, προξενῶ μέγαν θόρυβον
διὰ τῶν φωνῶν μου ἐνθ' ἄν.: *Τὸ μωρό μ' γιαγκαζλαεύ'.*

γιαγκι τό, ἀμαρτ. γιαγι Σάμ.

'Εκ του Τουρκ. *y a y g i* = ὅ,τιδήποτε ἀπλώνομεν εἰς
τὸ ἔδαφος.

Χαλὶ ἀπὸ ἔρικα προβάτου.

γιαγκιλί ἐπίρρ. ἀμαρτ. γιαγκιλίς "Ηπ. (Πάργ.)

'Εκ του Τουρκ. *y a n i l m a* = σφάλμα, λάθος.

Κατὰ λάθος, ἀσυναισθήτως.

γιαγκιλντίζω Θράκ. (Χατζηγ.) Μεγίστ. γιαγιλντίν-
νον Λυκ. (Λιβύσσ.) γιαγιλτου Λυκ. (Λιβύσσ.) γιαγκιλντίν-
νον Λυκ. (Λιβύσσ.) γιαγιλτου Λυκ. (Λιβύσσ.).

'Εκ του Τουρκ. *y a n i l m a k* = κάμνω λάθος.

Κάμνω λάθος, ὑποπίπτω εἰς λάθος ἐνθ' ἄν. Συνών. *λ α -
θ ε ὺ ω*, *π έ φ τ ω έ ξ ω*.

γιαγκίνι τό, Βιθυν. (Κουβούκλ.) Εὐβ. (Κάρυστ.) 'Ιων.
(Βουρλ. Κάτω Παναγ. Κρήν. Πέργαμ. Σμύρν.) Κάσ. Πε-
λοπν. (Στεμν. κ.ά.) Προπ. (Μαρμαρ.) — Κ. Παλαμ. Καημοὶ
λιμνοθάλ., 12 Σ. Σκίπ. εἰς Ν. 'Εστ. 17(1935), 228 γιαγκίν' "
"Ηπ. (Ζαγόρ. Πάργ. κ.ά.) Θράκ. ('Αδριανούπ. Αὐδήμ.)
Κύπρ. Μακεδ. (Δρυμ. Θεσσαλον. Νιγρίτ.) Προπ. ('Αρτάκ.
Μαρμαρ.) κ.ά. γιαγίνι Κρήτ. (Πλάκ. Σφακ. κ.ά.) Λήμν.

(Πλάκ. κ.ά.) Πελοπν. (Νεάπ.) γιαγι' Α. Ρουμελ. (Φι-
λιππούπ.) "Ηπ. ('Ιωάνν.) Θράκ. (Μάδυτ. Σκοπ.) Λήμν.
(Πλάκ. κ.ά.) Πάρ. Σάμ. (Μαραθόκ.) Τῆν. γιαγκίνιν Κύπρ.
Λυκ. (Λιβύσσ.) γιαγίμι Σύμ. γιαγκίν' Μακεδ. (Κοζ.) για-
γλί' Τῆν. (Κώμ.) γιαγκούνιν Κύπρ. Πόντ. (Κερασ.) για-
γκούν' Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.)

'Εκ του Τουρκ. *y a n g i n* = πυρκαϊά.

1) Πυρκαϊά Α. Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) Βιθυν. (Κουβούκλ.)
"Ηπ. (Πάργ.) Θράκ. ('Αδριανούπ. Αὐδήμ. Μάδυτ. κ.ά.) 'Ιων.
(Πέργαμ.) Κάσ. Κρήτ. Κύπρ. Λήμν. Λυκ. (Λιβύσσ.) Μακεδ.
(Δρυμ. Θεσσαλον. Κοζ. Νιγρίτ.) Πάρ. Πόντ. (Κερασ. Τραπ.
Χαλδ.) Προπ. ('Αρτάκ.) Σάμ. (Μαραθόκ.) Σύμ. Τῆν. (Κώμ.
κ.ά.): *Τὸ σβῆσαν τὸ γιαγκίν' 'Αρτάκ. Κουσιᾶτι, γιαγκίν'!*
(κουσιᾶτι = τρέξατε) Δρυμ. *'Εγέν'τον 'γιαγκούν' καὶ ἐκάγανε
δέκα ὀσπίτ' Τραπ/Γ'λάει, γιαγκίνι 'ένεται, μωρέ, π'λαήτενα!*
(τρέξε, γίνεται φωτιά, μωρέ, τρέξετε) Κουβούκλ. || "Ασμ.

*Πῶς νά 'ταν, πῶς νά γένουνταν γιαγκίν' 'ς τὴν γειτονιά
σου,
ὅλοι νά τρέχουν 'ς τοὺ γιαγκίν' κ' ἰγὼ 'ς τὴν ἀγκαλιά
σου!*

Νιγρίτ. 2) Μεταφ., ἡ ἐρωτικὴ φλόγα, ὁ σφοδρὸς ἔρωτας "Ηπ.
(Ζαγόρ. 'Ιωάνν. Πάργ. κ.ά.) Θράκ. (Σκοπ. κ.ά.) 'Ιων.
(Βουρλ. Κάτω Παναγ. Κρήν. Σμύρν.) Κρήτ. (Πλάκ. κ.ά.)
Κύπρ. Λήμν. (Πλάκ. κ.ά.) Πελοπν. (Στεμν. κ.ά.) Προπ.
(Μαρμαρ.) Τῆν.—Κ. Παλαμ., Καημοὶ λιμνοθάλ., ἐνθ' ἄν.
Σ. Σκίπη εἰς Ν. 'Εστ. ἐνθ' ἄν.: *Μ' ἀναψις γιαγι' μέσ' 'ς τ'
γαρδιά μ' Τῆν. || "Ασμ.*

*"Ελα νά σέ φιλήσω, μελαχρινούλα μου,
νά σβήσω τὸ γιαγίνι πῶχ' ἢ καρδούλα μου*

Σκοπ.

*Δέδρη, παραμερίσετε, φίλοι μου, τρανηχτήτε,
γιαγίνι ἔχω 'ς τὴ καρδιά, μὴ δύχη καὶ καῖτε*

Κρήτ.

*Τὰ μάθια σου 'ταν ἀφορμὴ κ' ἐβῆκα 'ς τὸ γιαγίνι
καὶ καίγομαι, ὡς καίγεται ἡ πέτρα 'ς τὸ καμίνι
αὐτόθ.*

*'Σ ἔνα γιαγίνι καίγομαι, σὶ μιὰ φουτιὰ μεγάλη,
τρέξ'τι νά πάρ'τι τὴ φουτιὰ, νά μὴ γαροῦνι κι ἄλλοι*
Λήμν.

*Γιαγκίνι ἔχω 'ς τὴν καρδιά, φουσᾶ ἀγέρας κι ἄφτει,
ἐγὼ σοῦ λέγω κάβομαι καὶ σὺ μοῦ λές δὲ βλάφτει*

Βουρλ.

*Τὰ δεῖλη της ἐκάβουνταν 'ποὺ τὸ πολὺν γιαγκίνιν,
γιατὶ μέσ' 'ς τὴν καρδούλ-λαν της ἀναφτεν σὰν καμίνιν*
Κύπρ. || Ποίημ.

Μοῦ τρώει γιαγκίνι τὴν καρδιά καὶ τὸ κορμὶ μαράζι
Κ. Παλαμ., ἐνθ' ἄν.

"Ιχ! πῶς τὸ ντέρτι του ξεσπάζει

καὶ τὸ γιαγκίνι του σκορπᾷ!

Γιὰ τὴ Σταμάτα ἔχει μαράζι

ποὺ ἔναν ἱππέαν ἀγαπᾷ

Σ. Σκίπ., ἐνθ' ἄν. β) Στενοχώρια, καημὸς Εὐβ. (Κάρυστ.)
"Ηπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) Κρήτ. (Σφακ.): *"Εχον μεγάλην γιαγκίν'*
*Ζαγόρ. Βάλε ὁδρὸς τσι προβατάρους καὶ τσι βορσταρόκρι-
γιους μετὰ τὰ κονδούνια, νά τσι καμαρώσω μιὰ 'ουλιά ποὺ
τό 'χω γιαγίνι (μιὰ 'ουλιά = ὀλίγον) Σφακ. γ) Συμφορὰ*
Πάρ. Τῆν. (Κώμ. κ.ά.): Γιαγίνι μ' ἀναψες! Πάρ. δ) 'Υψηλὸς
πυρετὸς Λυκ. (Λιβύσσ.) ε) 'Ο θυμωμένος ἄνθρωπος Πελοπν.
(Νεάπ.): Πείσμως κ' ἔγινε γιαγίνι! Συνών. φρ. "Ε γ ι ν ε
Τ ο ὕ ρ κ ο ς! στ) 'Ο μεθυσθεὶς Πελοπν. (Νεάπ.): "Ασμ.

